

[Poul Hansen (Kalundborg).]

handle Ansøgningerne fra eventuelle frivillige. I det oprindelige Forslag var det Hensigten, at disse Udvalg skulde udpeges af Amtmændene. Nu ændres det efter Ændringsforslaget til, at Forsvarsministeren skal udpege Udvalgene efter Indstilling fra Sogneraadforeningerne og Købstadforeningen. Ændringen er foreslaaet, fordi man mener paa denne Maade at faa større Sikkerhed for den rigtige Sammen sætning af Udvalgene.

Med Ændringsforslag Nr. 5 tilsigtes alene en Tydeliggørelse.

Hensigten med Ændringsforslag Nr. 6 er at aabne Adgang ogsaa for de afskedigede Officianter, som ikke har gennemgaaet Officersskolens Officiantklasse, til at blive udnævnt til Kompagnichef.

Ud over de Drøftelser, som saaledes har givet Anledning til at stille Ændringsforslag, er der ogsaa i Udvalget og Forsvarskommissionen drøftet andre Problemer i Forbindelse med Lovforslaget. Man har ført nogle Forhandlinger om de Opgaver, som vil komme til at paahvile Hjemmeværnet, og Resultatet af Forhandlingerne er nedfældet i nogle Bemærkninger i Flertallets Udtalelse i Betænkningen, og jeg skal indskrænke mig til at henvise hertil.

Ligeledes skal jeg henvise til, hvad der er anført i Betænkningen om Spørgsmaalet Øvelser paa Søn- og Helligdage.

Endelig er den foreslaaede Uddannelses tid saavel for de menige som for Befalingsmændene blevet forhandlet, og Resultatet er her, at Flertallet er blevet staaende ved den højtærede Forsvarsministers Forslag. Jeg har i den radikale Presse, bl. a. i „Skive Folkeblad“ for 25. Juni, set, at man fra den Side finder Uddannelsen af de menige uforsvarlig kortvarig, og der gives den Forklaring, at Flertallet ikke har villet foreslaa en længere Uddannelsestid, da man i saa Fald vilde risikere, at de frivillige ikke vilde melde sig i tilstrækkeligt Omfang. For at den Forklaring ikke skal brede sig videre, vil jeg gerne benytte denne Lejlighed til at demtere den. Flertallet er ganske rigtigt enig om, at Tjenesten ved Hjemmeværnet ikke skal være mere byrdefuld end nødvendig, og at Uddannelsestiden derfor ikke skal være længere end nødvendigt, men paa den anden Side har Flertallet naturligvis ikke haft noget Ønske om at nedsætte den under det forsvarlige, og det kan her nævnes, at den militære Sagkundskab har godkendt den foreslaaede Uddannelsestid; den ligger desuden paa Linie med Uddannelsestiden inden for Hjemmeværnsordningen i Norge og Sverige.

Ogsaa med Hensyn til de særlige Kursus for Hjemmeværnets Befalingsmænd er Flertallet blevet staaende ved Ministerens Forslag, men jeg kan her henvise til, at Udvalgets Flertal har sluttet sig til Flertallet i Forsvarskommissionen, som udtaler, at der for Befalingsmænd saa vidt muligt bør finde en forberedende Uddannelse Sted ved Kompagnierne.

Jeg demterede for et Øjeblik siden en Paastand i den radikale Presse, og inden jeg slutter, vil jeg gerne demtere endnu et Par forkerte Meddelelser fra samme Side. I den Artikel i „Skive Folkeblad“, som jeg nævnte før, fortælles der, at de, som kommer ind i Hjemmeværnet, skal blive staaende der, til de er fyldt 50 Aar. Det er ikke rigtigt. I Forslaget bestemmes det, at man skal blive staaende i Lægdsrullen til det fyldte 50de Aar, men det er klart fremgaaet af Udvalgets Forhandlinger, at Hjemmeværnet kun rent undtagelsesvis, om i det hele taget nogen Sinde, vil faa Brug for at have Folk staaende i aktiv Tjeneste til den Alder.

Endelig har jeg set den Paastand fremsat, at det Antal paa 100 000 Mand, der er regnet med ved Forslagets Opstilling, maa være alt for stort, da man i Norge kun regner med 30 000 Mand. Af de Oplysninger, Udvalget har modtaget af den højtærede Minister, fremgaar det klart — det kan ses af Betænkningens Bilag I —, at man som Beregningsgrundlag for det norske Hjemmeværn havde regnet med 30 000 pligtige og 40 000 frivillige Deltagere, altsaa i Begyndelsen 70 000 i alt. Tilslutningen er imidlertid senere blevet større, saaledes at det norske Hjemmeværn nu bestaar af ca. 120 000 Mand, deraf Halvdelen frivillige og Halvdelen pligtige Deltagere.

Jeg skal paa Flertallets Vegne anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse, ligesom jeg ogsaa anbefaler, at Lovforslaget som Helhed derefter vedtages ved tredie Behandling.

Jørgen Jørgensen: Jeg finder ikke Anledning til ved denne Lejlighed at rejse en ny principiel Debat om Hjemmeværnsordningen; jeg henviser til, hvad mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgard, udtalte ved Lovforslagets første Behandling. Vi maa imidlertid fra mit Partis Side anse det for uforsvarligt at gaa til Vedtagelse af det Lovforslag, som her foreligger, paa et Tidspunkt, hvor det endnu staar hen i det uviste, hvorledes den kommende Militærordning bliver. At gennemføre Hjemmeværnsordningen paa nuværende Tidspunkt er at handle i Blinde. Ingen kender Karakteren af den Forsvarsordning, som Hjemme-